

10 Μαΐου, 1991

[Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές]

1. MOHAMED SAMIR IBRAHIM,

2. AHMAD MOHMOUD CHEICKO AHMAD,

Εφεσείοντες,

- v -

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινικές Εφέσεις Αριθ. 5434 ,5435)

- Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως "Α" του Μέρους Ι του Πρώτου Πίνακα, δηλαδή 227.5 γραμμάρια διαμορφίνης (ηρωίνης) με σκοπό την προμήθεια του σε άλλα πρόσωπα, κατά παράβαση των Άρθρων 2, 3, Πρώτος Πίνακας, Μέρος Ι, 5(1) (β), 6 (3), 24, 30, 31 και Τρίτος Πίνακας του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977, (Νόμος Αρ. 29 του 1977) όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 67 του 1983. 5
- Ποινή — Επιμέτρηση της ποινής — Ευθύνη των πρωτόδικων Δικαστηρίων τα οποία πρέπει να επιβάλλουν αυστηρότερες ποινές για την αμείλικτη πάταξη τέτοιων αδικημάτων αφού ληφθούν πρώτα υπόψη οι προσωπικές συνθήκες των κατηγορουμένων. 10
- Ποινή — Διαφοροποίηση ανάλογα με το βαθμό συμμετοχής στην πράξη του αδικήματος — Επιβολή ποινής φυλάκισης δύο χρόνων στον πρώτο και τεσσάρων χρόνων στο δεύτερο κατηγορούμενο - Εγκρίθηκαν από το Εφετείο. 15
- Μετά από πληροφορία για ναρκωτικά η Αστυνομία Λεμεσού παρακολούθησε τους δύο εφεσείοντες σε μπυραρία τους συνέλαβε, τους ερεύνησε αλλά δεν βρήκε τίποτε στην κατοχή τους. Μαζί τους συνελήφθη και πρώην συγκατηγορούμενος τους στην κατοχή του οποίου βρέθηκε ποσότητα ηρωίνης. Σε έρευνα στο δωμάτιο του ξενοδοχείου τους στη Λεμεσό βρέθηκε στο ερμάρι σακκούλι με φαιά ουσία που αποτελούσε υπόλοιπο της ποσότητας ναρκωτικών που προσπάθησαν να πουλήσουν εκείνο το βράδυ καθώς και σακκούλι με ζάχαρη άχνη που ο δεύτερος εφεσείοντας αγόρασε το πρωί της ημέρας εκείνης. Ποσότητα της ζάχαρης αυτής ανακάτεψε ο ίδιος εφεσείοντας με την ηρωίνη για να φαίνεται ότι η ποσότητα της ηρωίνης ήταν μεγαλύτερη. Άλλη ποσότητα ηρωίνης βρέθηκε κάτω από τα κρεβάτια που βρίσκονταν στο ίδιο δωμάτιο. Ύστερα από χημική εξέταση διαπιστώθηκε ότι τα τεκμήρια αυτά αποτελού-

ντο από σκόνη συνολικού βάρους 227,5 γραμμαρίων που περιείχε 33% διαμορφίνη (ηρωίνη), 26% ζάχαρη, 8% λυκνοκαΐνη και άλλες ουσίες. Ένα άλλο τεκμήριο αποτελείτο από 77% ζάχαρη και 23% λυκνοκαΐνη που δεν αποτελεί ελεγχόμενο φάρμακο.

5 Με τις εφέσεις τους προσέβαλαν τις επιβληθείσες ποινές σαν έκδηλα υπερβολικές.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας τις εφέσεις αποφάνθηκε ότι:

10 1. Οι ποινές που κατά κανόνα επιβάλλονται από τα πρωτόδικα Δικαστήρια και τα Κακουργιοδικεία δεν αποτελούν το ανώτερο όριο της ορθής προσέγγισης στην επιμέτρηση της ποινής αλλά το ελάχιστο που θα μπορούσε να επιβληθεί. Είναι καιρός τα Δικαστήρια αναλογιζόμενα την ευθύνη έναντι της κυπριακής κοινωνίας και των χωρών προς τις οποίες συνήθως προσορίζονται τα ναρκωτικά να επιβάλλουν αυστηρότερες ποινές λαμβάνοντας υπόψη στην επιμέτρηση της ποινής τις προσωπικές συνθήκες των κατηγορουμένων.

20 2. Τα περιστατικά της υπόθεσης δεν δικαιολογούν επέμβαση του Εφετείου. Αντίθετα θα έπρεπε να είχαν επιβληθεί αυστηρότερες ποινές λαμβανομένων υπόψη των ναρκωτικών στην παρούσα υπόθεση που κατατάσσονται στην κατηγορία των "σκληρών" φαρμάκων, του οργανωμένου τρόπου διάθεσης τους στην Κύπρο και γενικά όλων των άλλων συνθηκών της παρούσας υπόθεσης.

Οι εφέσεις απορρίπτονται.

25 *Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:*

Kotwigu και Άλλου v Δημοκρατίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 103;

R v Delgado [1984] 1 All E.R. 449;

R v Dempsey and Dempsey [1986] Crim. L.R. 171;

R v Maginnis [1986] 2 All E.R. 110;

30 *R v Maginnis [1987] 1 All E.R. 908;*

Malah v Δημοκρατίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 520;

Aboujaoude v Δημοκρατίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 517.

Εφέσεις εναντίον Ποινής.

35 Εφέσεις εναντίον της ποινής από τον Μοχάμετ Σαμίρ Ιμπραχίμ και άλλοι οι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι στις 8 Φε-

βρουαρίου, 1991 από το Κακουργιοδικείο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 360/91) στην κατηγορία κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου με σκοπό να το προμηθεύσουν σε άλλα πρόσωπα κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 5 (ι) (β), 6 (3), 24, 30 και 31 του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, 1977 (Νόμος 29/77) και καταδικάστηκαν από Αναστασίου, Π.Ε.Δ., Ν. Νικολάου, Α.Ε.Δ. και Παμπαλλή, Ε.Δ. ο μεν πρώτος εφεσείων σε φυλάκιση 2 χρόνων ο δε δεύτερος σε φυλάκιση 4 χρόνων.

Γ. Παπαντωνίου, για τους εφεσείοντες.

Α. Κουρσουμπά (κα), Ανώτερη Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

Α. ΛΟΙΖΟΥ, ΠΡ. ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Οι δύο εφεσείοντες, μαζί με ένα άλλο συγκατηγορούμενό τους, βρέθηκαν ένοχοι του αδικήματος της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως "Α" του Μέρους Ι του Πρώτου Πίνακα, δηλαδή 227.5 γραμμάρια διαμορφίνης (ηρωΐνης) με σκοπό να προμηθεύσουν τούτο σε άλλα πρόσωπα, κατά παράβαση των Άρθρων 2, 3, Πρώτος Πίνακας, Μέρος Ι, 5(1)(β), 6(3), 24, 30, 31 και Τρίτος Πίνακας του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου του 1977, (Νόμος Αριθ. 29 του 1977) όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 67 του 1983.

Η προβλεπόμενη ποινή από το Νόμο για το πιο πάνω αδίκημα είναι 14 (δεκατέσσερα) χρόνια φυλάκιση που φανερά υποδηλοί τη σοβαρότητα που αποδίδεται στο αδίκημα αυτό από το νομοθέτη. Το Κακουργιοδικείο που εκδίκασε την υπόθεση επέβαλε στον πρώτο εφεσείοντα ποινή φυλάκισης δύο ετών και στο δεύτερο εφεσείοντα τεσσάρων ετών. Εδικοιολόγησε δε τη διαφοροποίηση αυτή με το βαθμό της συμμετοχής των δύο εφεσείοντων στη διαπραξη του αδικήματος για το οποίο βρέθηκαν ένοχοι.

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι σε συντομία αυτά. Ύστερα από κάποια πληροφορία η Αστυνομία Λεμεσού στις 19 Δεκεμβρίου του 1990 εντόπισε τους δύο εφεσείο-

ντες μαζί με τρίτο Άραβα, τον πρώην συγκατηγορούμενο τους, στην οδό Αγίου Ανδρέου στη Λεμεσό, και τους έθεσε υπό παρακολούθηση. Λίγη ώρα αργότερα και οι τρεις θεάθηκαν να συζητούν έξω από την μπυραρία "Angels". Οι

5 δύο εφεσεΐοντες μπήκαν μέσα στη μπυραρία και ο άλλος θεάθηκε να πηγαίνει σε ένα ανοιχτό παρακείμενο χώρο μαζί με τέταρτο πρόσωπο, όπου και συνελήφθηκε. Ερευγήθηκε και στην αριστερή τσέπη του πουκαμίσου του βρέθηκε ένα νάυλον σακκούλι που περιείχε φαιά ουσία που

10 θεωρήθηκε ότι ήταν ηρωΐνη. Στη συνέχεια, στη τσέπη του παντελονιού του βρέθηκε ένα διπλωμένο ασημόχαρτο που περιείχε πάλιν παρόμοια φαιά ουσία. Ταυτόχρονα, αφού ειδοποιήθηκε με τον ασύρματο ο υπαστυνόμος Παπαγεωργίου, υπεύθυνος του Τμήματος Δίωξης Ναρκωτικών, επικεφαλής άλλης ομάδας αστυνομικών, παρακολούθησε τους δύο εφεσεΐοντες στην μπυραρία, μπήκε σε αυτή, τους συνέλαβε, τους ερεύνησε αλλά τίποτε δε βρέθηκε στην κατοχή τους. Μεταφέρθηκαν και οι τρεις στον Κεντρικό Αστυνομικό Σταθμό όπου και ανακριθήκαν. Ο πρώην

20 πρώτος κατηγορούμενος παραδέχθηκε ότι η ηρωΐνη αυτή προωριζόταν για πώληση. Ο πρώτος εφεσεΐοντας είπε ότι εκτελούσε απλώς χρέη διερμηνέα για την πώληση της ηρωΐνης επειδή γνώριζε την ελληνική γλώσσα και ο δεύτερος εφεσεΐοντας ανέφερε το πρόσωπο που τους έδωσε την

25 ηρωΐνη.

Με ένταλμα ερεύνης ο υπαστυνόμος Παπαγεωργίου με συνοδεία άλλων αστυνομικών επισκέφθηκε το ξενοδοχείο "Excelsior" στη Λεμεσό και στην παρουσία του πρώτου κατηγορούμενου και του δεύτερου εφεσεΐοντα ερευνήθηκε

30 το δωμάτιο αριθμός 5 όπου αυτοί διέμεναν και μέσα στο ερμάρι βρέθηκε μια ταξιδιωτική τσάντα που περιείχε ένα κουτί ραδιόφωνου "Sanyo" και σ' αυτό ένα σακκούλι με φαιά ουσία. Στο σημείο αυτό ο δεύτερος εφεσεΐοντας διευκρίνησε ότι αποτελεί το υπόλοιπο της ποσότητας που

35 προσπάθησαν να πουλήσουν το ίδιο βράδυ. Στο ίδιο ερμάρι βρέθηκε ένα σακκούλι με ζάχαρη άχνη που ο πρώην πρώτος κατηγορούμενος είπε ότι μέρος της χρησιμοποιήθηκε για ανάμειξη με την ηρωΐνη. Επίσης ο ίδιος σήκωσε το στρώμα του και παρουσίασε ένα χαρτάκι που περιείχε

ηρωΐνη. Στη συνέχεια, βρέθηκε κάτω από ένα κρεβάτι που βρισκόταν στο ίδιο δωμάτιο ένα σακκούλι που περιείχε ουσία που έμοιαζε με ηρωΐνη. Τα τεκμήρια αυτά μεταφέρθηκαν στο Κυβερνητικό Χημείο, όπου ύστερα από χημική εξέταση διαπιστώθηκε ότι αποτελούντο από σκόνη συνολικού βάρους 227.5 γραμμάρων που περιείχε 33% διαμορφίνη (ηρωΐνη), 26% ζάχαρη, 8% λυκνοκαΐνη και άλλες ουσίες. Ένα άλλο τεκμήριο αποτελείτο από 77% ζάχαρη και 23% λυκνοκαΐνη που δεν αποτελεί ελεγχόμενο φάρμακο.

Όπως φάνηκε στη μαρτυρία, ο δεύτερος εφεσεΐοντας αγόρασε το πρωΐ της ημέρας εκείνης ένα σακκούλι με ζάχαρη άχνη και ανακάτεψε ποσότητα της ζαχάρης με την ηρωΐνη για να φαίνεται πιο μεγάλη η ποσότητα της τελευταίας.

Οι δύο εφεσεΐοντες με την έφεσή τους προσβάλλουν την επιβληθείσα ποινή ως υπερβολική.

Σε σειρά αποφάσεων έχουμε τονίσει τη σοβαρότητα των αδικημάτων της εμπορίας ναρκωτικών και το καθήκον το οποίο έχουν τα Δικαστήρια μας να πατάξουν αμείλικτα τα εγκλήματα του τύπου αυτού. Υποδείξαμε ότι οι ποινές που κατά κανόνα επιβάλλονται από τα πρωτόδικα Δικαστήρια και τα Κακουργιοδικεία δεν αποτελούν το ανώτερο όριο της ορθής προσέγγισης στην επιμέτρηση της ποινής αλλά στις πλείστες όσες περιπτώσεις το ελάχιστο που θα μπορούσε να επιβληθεί, και ότι είναι καιρός, αναλογιζόμενα τα Δικαστήρια την ευθύνη έναντι της κοινωνίας της Κύπρου και των άλλων χωρών προς τις οποίες συνήθως προορίζεται το εμπόρευμα αυτό του λευκού θανάτου, να επιβάλλονται αυστηρότερες ποινές λαμβάνοντας πρώτα βέβαια υπόψη και τις προσωπικές συνθήκες των κατηγορουμένων, ένα στοιχείο ουσιαστικό στην επιμέτρηση της ποινής (βλέπε μεταξύ άλλων την απόφαση στις Ποινικές Εφέσεις 5352 και 5353 *Fatuk Komutgu και Άλλου εναντίον της Δημοκρατίας* - (1991) 2 Α.Α.Δ. 103, και στις υποθέσεις που αναφέρονται σ' αυτή, όπως επίσης την Ποινική Έφεση 5317 *Habib Abdo Ghosn Aboujaoude*

v. της Δημοκρατίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 517, Ποινική Έφεση 5199 *Mohamed Salama Selim Malah* εναντίον της Δημοκρατίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 520.

5 Ακούσαμε με προσοχή, τα όσα ο ευλακίδευστος δικηγόρος των εφεσειόντων, που διορίστηκε από το Δικαστήριο, ανέφερε υπέρ των πελατών του, με έμφαση στη φύση του αδικήματος και την αντίστοιχη συμμετοχή των δύο εφεσειόντων σ' αυτό και με αναφορά στις προσωπικές τους συνθήκες.

10 Κρίνουμε, έχοντας κατά νουν όλα τα περιστατικά της υπόθεσης, ότι κάτω από το σύνολο αυτών δε δικαιολογείται η επέμβαση του Δικαστηρίου αυτού, ασκώντας τη δικαιοδοσία του ως Εφετείο, στις ποινές που επέβαλε το Κακουργιοδικείο. Αντίθετα, κρίνουμε ότι το είδος του
15 ναρκωτικού που βρίσκεται στην κατηγορία των "σκληρών" φαρμάκων, ο οργανωμένος τρόπος διάθεσης αυτού στην Κύπρο και γενικά οι όλες συνθήκες, δικαιολογούσαν πολύ αυστηρότερες ποινές.

20 Για όλους τους πιο πάνω λόγους οι εφέσεις απορρίπτονται.

Εφέσεις απορρίπτονται.